

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

MIÓD

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

„Słodkiego, miłego życia” – śpiewało Kombi przeszło 35 lat temu... MIÓD to słodycz sama w sobie, można powiedzieć: kwintesencja słodkości – i tej dosłownej, i tej metaforycznej. MIÓD był od najdawniejszych czasów kojarzony ze słodyczą, a także z tym, co osładza życie. Już w prasłowiańszczyźnie *medъ, którego kontynuacją jest dzisiejszy wyraz MIÓD, oznaczał zarówno produkt wytwarzany przez pszczoły, jak i produkt wytwarzany przez ludzi z miodu pszczelego, czyli miód pitny. W prasłowiańskim rzeczowniku można odnaleźć praindoeuropejski pień *médhu niosący znaczenie ‘słodkość, słodycz, miód, miód pitny’.

W starożytnym Rzymie MIÓD uważano za „rosę niebieską”, pito go więc podczas uczt za zmarłych, podawano go też dzieciom, żeby nabrały zalet duchowych. Ślady tej „miodowej tradycji” odnajdujemy również w symbolice świąt Bożego Narodzenia: miodowe pierniki i pierniczki są tradycyjnie związane ze świętami, na wschodzie nie wyobrażano sobie Wigilii bez kutii – pszenicy z miodem, makiem i bakaliami, na Śląsku zaś obowiązkowo na stole musiała pojawić się moczka z piernika, suszonych owoców i miodu, często podawano także orzechy w miodzie lub karmelizowane w miodzie owoce. No a już w same święta miód pitny powinien łać się strumieniami, bowiem „Miód dobrym myślom żywości udziela” – jak pouczał Ignacy Krasicki.